

OVERDENKING

Maria mist Hem

‘Wie zoeken jullie?’ Ze antwoorden: ‘Jezus uit Nazaret.’ (Johannes 18:4 en 5)

‘Wie zoek je?’ Jezus zei tegen haar: ‘Maria!’ (Johannes 20:15)

Wie zoekt u? Tot twee keer toe stelt Jezus deze vraag. Allereerst in het lijdensevangelie, in de hof der olijven. Vervolgens in het opstandingsevangelie, in de hof van Jozef van Arimatea.

Wie zoekt u? vraagt Jezus in de hof der olijven. Hij krijgt tot twee keer toe als antwoord van de gewapende mannen: Jezus uit Nazaret. Toen Jezus hun antwoord bevestigde door te zeggen dat Hij het was, deinsden zij terug en vielen op de grond. In de hof van Jozef van Arimatea stelt Jezus dezelfde vraag. Dit keer aan Maria. Wie zoek je? Zij valt niet op de grond, maar keert zich om. Ze is verbaasd. Tegelijk verlegen met de situatie. Hoe heeft ze het nu? Wat hoor ik? Wat gebeurt hier? Jezus krijgt van Maria een heel ander antwoord te horen dan van de soldaten. Het valt op dat Maria de naam van Jezus niet noemt. ‘Meneer, als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd.’ Ze heeft het alleen over Hem. Dat geeft te denken. Ze heeft het over iemand over wie geen twijfel bestaat. Dat ‘Hem’ sluit elk ander ‘hem’ uit. Voor Maria bestaat er geen ander dan Hij. Hij is haar Heere. Ze had wat dat betreft niet duidelijker kunnen zeggen dat zij Hém zocht.

Missen

Wat is het verschil tussen de gewapende mannen en Maria? De soldaten zochten Jezus toch ook? Ja, maar waarom? Alleen om Hem te doden. Maria zoekt Jezus omdat Hij eerder in haar leven was geweest. Zij mist Hem. Daarom zoekt ze Hem. Zoeken wij Jezus? Zo ja, waarom dan? Omdat we van Hem af willen? Omdat Hij een lastige stoorzender is? Of omdat Hij in mijn leven is geweest? Omdat ik Hem zo mis? Omdat het gemis bijna ondragelijk is? Aan ons het antwoord.

Eigen naam

Wat opvalt? Wie Jezus oprecht zoekt, die krijgt zij eigen naam uit de mond van Jezus te horen. Hij zegt tegen haar: ‘Maria’. Dat is verrassend,

want opeens merk je: ik ben op zoek, maar nu word ik zelf gevonden. Door de Heere. Door de Opgestane. Door Hem, die mij allang op het oog had, voordat ik Hem in het oog kreeg. Door Hem, die allang is opgestaan, voordat ik kon opstaan. Door Hem, die allang aan mij gedacht had, voordat ik aan Hem kon denken. Hier gebeurt wat Psalm 56 trefzeker vertolkt. ‘Ik roem in God, ik prijs het onfeilbaar Woord. Want ik heb het zelf uit Zijne mond gehoord.’ Hebben we dat wel eens meegemaakt dat Jezus onze naam noemde? Eén keer in ieder geval! Dat was bij de doop. En daarna? Toen ik de Bijbel las? Toen ik in de kerk zat? Wat een wonder als dat gebeurt. Jezus kent mij. Hij noemt me bij de naam. Het wonder wordt nog groter wanneer we bedenken dat de Bijbel zegt: ‘Er is niemand die God zoekt, ook niet één.’ Maar ook: ‘Ik ben gezocht door hen die naar Mij niet vroegen, Ik ben gevonden door hen die Mij niet zochten. Tegen het volk dat Mijn Naam niet aanriep heb Ik gezegd: Zie, hier ben Ik.’

Zoeken

Het wonder schuilt niet in het zoeken van Maria, maar in het zoeken van Jezus, die in de schoot van zijn moeder Maria is geweest, die ook in de schoot van de aarde heeft gelegen, om in die weg zondaren zalig en doden levend te maken. In deze hof is Jezus niet langer het stervende graan, maar Heere en Meester. In die hof maakt Hij het voor mij Pasen. Dankzij Jezus, die in de andere hof zei: ‘Als jullie mij zoeken, laat deze mensen dan gaan.’ In de hof van Jozef van Arimatea wordt het weer zoals het was in die eerste hof, de hof van Eden. Goede Pasen!

Bijbellezing: Johannes 18 en 20

*Dank zij U, o Heer des levens,
die de dood zijt doorgestaan,
die Uzelf ons hebt gegeven
ons in alles bijgestaan,
dank voor wat Gij hebt geleden,
in uw kruis is onze vrede.
Voor uw angst en diepe pijn
wil ik eeuwig dankbaar zijn. (Gezang 182 vers 6)*

R.H. Hekman